

## *Svatý Valentin Římský, kněz a mučedník*

*patron: zasnoubených dvojic, šťastného sňatku, lásky, zamilovaných, mladých lidí; cestujících, turistů; proti moru, mdlobám, epilepsii, infekčním chorobám, nákaze; epileptiků; včelařů, výrobců pohledů a blahopřání;*



*Valentin byl římský kněz. Pro svou dobročinnost požíval úcty i mezi pohany. Císař Klaudius II. zrušil kvůli válkám veškerá zasnoubení i manželství, aby měl Řím dostatek vojáků. Valentin však dál tajně oddával a tak ho nechal císař uvrhnout do žaláře. Akta o tom vypravují: Císař mluvil k němu vlídně řka: "Slyším tě chváliti jako muže moudrého; proto tím více se podivuji, že si libuješ v pošetilé a bohaprázdné pověře křesťanské. A krom toho: křesťané jsou nepřáteli říše." Valentin odpověděl: "Křesťané nejsou nepřáteli říše. Já sám chovám k tobě a k lidu lásku, jsem poslušen zákonů říšských a modlím se za tebe i za celou říši." Jeden z přítomných rádců císařových se otázal Valentina: "A co soudíš o našich bozích?" Valentin odpověděl neohroženě: "Tito bohové vaši buďto nikdy nežili, anebo trávili svůj život v oplzlostech a prostopášnostech; sami vaši spisovatelé a básníci tak vypravují." Císař řekl k Valentinovi: "Je-li Kristus pravý Bůh, dokaž!" Valentin odpověděl: "Přesvědčíš se o tom, ale dříve třeba, abys pokání činil, v Krista věřil a křest přijal." Císař přerušil soudní řízení a odevzdal Valentina náměstkovi Kalpurniovi s rozkazem, aby Valentina vyšetřoval dále. Kalpurnius odevzdal jej soudci*



*Asteriovi. Valentin přiveden byv do obydlí Asteriova, uviděl tam sošky domácích bůžků i zvolal: "Kéž by Ježíš Kristus, světlo pravé, vyvedl obyvatele tohoto domu ze tmy bludu! Kéž by je osvítil, aby poznali jediného a pravého Boha!" Asterius řekl: "Uvěřím v tvého Krista, dokážeš-li, že on každého osvěcuje. Mám v domě dívku, slepou již po dvě léta. Otevře-li jí Kristus oči, uvěřím." I přivedli nevidomou dívku. Valentin pozdvihnuv ruce k nebi, modlil se takto: "Bože všemohoucí, Otče Pána našeho Ježíše Krista! Tys poslal Syna svého na svět, aby nás ze tmy k pravému světlu přivedl, volám k tobě, abys tuto služebnici svou ráčil osvítili světlem moudrosti své." A když dokončil modlitbu, slepá dívka ihned*

*prohlédla. S úžasem Asterius padl na kolena a prosil Valentina o výuku ve víře křesťanské a o křest. Zvěst o zázračném uzdravení nevidomé dívky roznesla se*

rychle po celém městě. Pohané zuřili; hnali se k domu Asteriovu, vedrali se dovnitř, ztloukli Vařentina a vyvlekše ho za město k silnici Flaminiově, sřali ho mečem. Před svou smrtí stačil ještě Valentin poslat dceři vězeňského dozorce vzkaz, který končil slovy : "Od tvého Vařentina." Stalo se to pravděpodobně roku 269. Nad Valentinovým hrobem prý vykvetly růžové květy mandlovníku, které si zamilované dvojice dávaly jako důkaz lásky, která nikdy nezahyne. Někteří učenci se domnívají, že Valentin Římský a Valentin z Terni je jedna a tatáž osoba.

**Tradice:** v Anglii se posílají o Valentinově svátku nepodepsané milostné dopisy a příjemce má uhodnout, kdo je odesilatelem. V té době se začínají párovat ptáci a Angličané mají úsloví, že ten den si "každý ptáček najde družku". Ve Francii a Belgii, později i v Americe, byl od 14. století zvyk vylosovat Vařentina a Valentinu, kteří pak žili celý rok jako snoubenci. V Německu, ale i v mnoha jiných zemích se dávají dodnes o Valentinově svátku květiny jako výraz vzájemné lásky. Kořeny tohoto obyčeje sahají daleko do minulosti. Ve starém Římě se slavila 14. února bohyně Juno, považovaná za ochránkyni manželství a rodiny. Na její počest psali a zdobili chlapci jména dívek. Ženám v rodině bývaly toho dne dávány květiny. V hanzovních městech míval Valentinův svátek ještě jeden docela jiný význam: cechy mořeplavců, kupců a řemeslníků i jiná bratrstva se 14. února scházely ke společnému přátelskému stolování. 14. únor býval nazýván v dřívějších dobách také "miláčkův den". Upomínal na to, že se na polích zasazoval "miláčkův salát" (polní salát). A ještě jedna stará víra kolem Valentinova svátku: dříve se říkalo, že si svobodná dívka vezme za manžela chlapce, kterého 14. února spatří jako prvního. Mladí muži, kteří si už vyvolili některou dívku, podali jí proto hned časně ráno toho dne kytici květů.



**Atributy:** ptáci, růže, kohout; je zobrazován jako kněz se slepou dívkou; ratolestí; s ochrnutým dítětem u nohou; někdy je znázorněna scéna, jak je Valentinovi sřata hlava nebo jak je na něj namířen meč.

Všemohoucí, věčný Bože, Tys posiloval svatého Vařentina, aby byl ochoten vydat i svůj život v boji za spravedlnost; na jeho přímělu dej i nám sílu, abychom z lásky k Tobě snášeli všechny obtíže, věrně plnili Tvou vůli a dosáhli věčného života. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen.